

beregnet, og på den anden side denne indkomst med tillæg af skatten; det således reducerede beløb udgør det fradragsberettigede indkomstskattebeløb. Er der alene indtrådt skattepligt til en kommune, sker skattefradragets beregning på grundlag af den på indkomsten hvilende kommuneskat og kirkeskat.

Stk. 5. Såfremt i de foran nævnte tilfælde en anslået fremtidig indtægt foreløbigt skal lægges til grund ved ansættelsen, foretages efter skatteårets udløb regulering af ansættelsen på grundlag af de da foreliggende oplysninger om den virkelige indkomst i den pågældende skatteperiode; ved denne regulering vil indkomsten iøvrigt være at ansætte efter de foran nævnte principper.“

§ 3.

Bestemmelsen i § 4, stk. 2, 3. punktum, i lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954 affattes således:

„For plejebørn, for hvis pleje der ydes vedvarende vederlag, gives der ikke fradrag, såfremt vederlaget har overstegit 125 pct. af normalbidraget for en fader i henhold til lov om offentlig forsorg på det i 1. punktum nævnte tidspunkt; hvor fradrag gives, medregnes vederlaget til den skattepligtige indkomst, uden at udgift til barnets underhold kan fradrages.“

§ 4.

Bestemmelsen i § 5 i lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954 affattes således:

„Ved skatteansættelsen for skatteåret 1956—57 af personer, der ved begyndelsen af nævnte skatteår oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, skal der, alt forsåvidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne maksimalindkomstbeløb, i selve ansættelsen gives et nedslag for nedsat erhvervsevne. Nedslaget beregnes under hensyn til, om den pågældende efter reglerne i statsskattelovens § 8 skal betragtes som forsørger eller ej, med de nedenfor anførte beløb, dog højst med halvdelen af forskellen mellem den pågæl-

dendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten for den gruppe, til hvilken skatteyderen vil være at henføre efter nedenstående regler:

I. Forsørgere.

Område A.

København, Frederiksberg, Gentofte, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød og Taarnby kommuner:

Maksimalindkomst.....	11 000 kr.
Nedslag.....	3 300 -

Område B.

Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjyske flækker samt hermed sidestillede landkommuner, jfr. lov nr. 149 af 10. april 1922 § 8, stk. 9, således som denne bestemmelse er ændret ved lov nr. 420 af 17. december 1952:

Maksimalindkomst.....	10 000 kr.
Nedslag.....	2 900 -

Område C.

Øvrige landkommuner:

Maksimalindkomst.....	9 000 kr.
Nedslag.....	2 500 -

II. Ikke-Forsørgere.

Område A.

Maksimalindkomst.....	7 500 kr.
Nedslag.....	2 000 -

Område B.

Maksimalindkomst.....	7 000 kr.
Nedslag.....	1 800 -

Område C.

Maksimalindkomst.....	6 500 kr.
Nedslag.....	1 600 -

§ 5.

Bestemmelsen i § 24 i lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954 affattes således:

„*Stk. 1.* Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 23, stk. 4, jfr. § 23, stk. 7, hjemlede adgang for vedkommende skatteråd til bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst skal for skatteåret 1956—57 også gælde tilfælde, hvor en skatteyder i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. november 1955 første gang har etableret eller overtaget en selvstændig